

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΟΣΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Καί τ'άνθη πού μοςχοβολουῦν σὲ πασχάλιας κλωνάρια
Τῆς περασμένης Ἄνοιξης δὲν εἶν' ἀπομεινάρια,
Κι' ὅσα τραγοῦδια σήμερα θ' ἀκούσῃς ἀπὸ μένα
Δὲν εἶνε λόγια ἀπ' τὰ παλιὰ ἵκαι ἀπὸ τὰ περασμένα.

Μοιζ' ἡ καρδιά μου πασχάλια, —κάθε φορὰ π' ἀνθίζει.
Μ' ἄνθη καινούργια τὰ παλιὰ κλωνάρια της στολίζει.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ἀγάπη μου, ποῖς ξέρεῖ ἔς τὴν τόση μας χαρὰ
Ἄν ἄλλοι δὲν θαυρίζουν, γιατί μᾶς ἀγαποῦνε,
Κι' ἂν ἄλλοι λόγια μαῦρα, πικρά, φαρμακερά,
Μ' ἀγριεμένη ζήλεια γιὰ μᾶς δὲν θὲ νὰ πούνε ;

Ἐλα, τὰ δύο μας χεῖλη, πρὶν γλυκοφιληθοῦν,
Μιά προσευχὴ νὰ κάνουν ἀπ' τὴν καρδιά βγαλμένη :
— Ὅσοι γιὰ μᾶς θαυρίζουν, ἄς παρηγορηθοῦν,
Κι' ὅσοι μᾶς καταριῶνται... κι' αὐτοὶ συχωρεμένοι !

ΣΑΝ ΝΑΥΤΗΣ

Μέσα ἔτὸ πέλαγος τοῦ κόσμου,
Γυρνώντας ἔς ἀρογαλία ξένα,
Μικρὸ λιμάνι βλέπω ἐμπρὸς μου,
Κ' ἔλιπδα, φῶς μου, βλέπω ἐσένα.

Σὰν ναύτης θαλασσοδαρμένος
Φτάνω, πατῶ ἔς τὸ περιγιάλι,
Γέρνω μὲ πόνο, ἀπστααμένος.
Ἵ τὰ γόνάτά σου τὸ κεφάλι.

Μ' ἂν ἔς τὴν ἀγάπη σου δὲν θαῦρω
Ὅ,τι ζητῶ, κι' ὅ,τι ἐλπίζω,
Κατὰ τὸ πέλαγος τὸ μαῦρο
Πάλι τὴν πλώρη μου γυρίζω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Ὁ Ἐδισσον, ἐκτελῶν πρό τινας χημικὸν πείραμα,
ἐπληγώθη σοβαρῶς κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς.

— Οἱ ἀγγλικοὶ τηλέγραφοι, οἵτινες ἀνήκουσιν ὡς
καὶ παρ' ἡμῖν εἰς τὸ δημόσιον, εἶνε ἐκ τῶν κονδυλίων
ἄτινα βαρύνουσι τὸν ἀγγλικὸν προϋπολογισμόν. Κατὰ
τὸ παρελθόν ἔτος αἱ πρὸς λειτουργίαν αὐτῶν δαπάναι
ὑπερέβησαν τὰς εἰσπράξεις κατὰ 6 χιλ. λιρῶν στερλι-
λῶν, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐκ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν δαπάναι
ἐπιβαρύνουσι τὸ δημόσιον χρέος διὰ 10 περίπου ἑκατομ-
μυρίων λιρῶν, ὧν οἱ τόκοι ἀνέρχονται εἰς 352 χιλ. λί-
ρας ἑτησίως.

— Ἦρχισεν ἀπὸ τινας νὰ εἰσαχθῆται εἰς τὸ εὐρω-
παϊκὸν ἐμπόριον νέον τι ποτὸν ἐξ ἀγρίων πορτοκαλίων
τῆς νήσου Réunion κατασκευαζόμενον καὶ δυνάμενον
ἄριστα νὰ συμμιχθῆ μετὰ τοῦ καφέ, πρὸς τοῦ ὁποίου
τὴν γεῦσιν καὶ τὸ ἄρωμα ἔχει πολλὴν ὁμοιότητα. Κα-
λεῖται δὲ τὸ ποτὸν τοῦτο *Moussaenda*. Συνεπεία τῆς
χρησιμοποίησεως τοῦ εὐώδους καρποῦ πρὸς νοθεῖαν τοῦ
καφέ, ἠῤῥησεν σημαντικῶς ἡ καλλιέργεια τῶν πορτοκα-
λεῶν ἐν τῇ ῤηθείσῃ νήσῳ.

— Τὸ προσχεδιάσμα μουσικῶν δράματος τοῦ Βάγνερ,
φέροντος τὸν τίτλον: *Η Σαρακηνή*, εὐρέθη πρό τινας ἐν
Μονάχῳ μετὰ τῶν χειρογράφων τοῦ Γράιτ, ἄλλοτε
ἀρχιμουσικῶ τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ μητροπολιτικῶ
ναοῦ. Τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ ὁποῖον δὲν ἔφερον εἰς πέρας ὁ
μέγας μουσουργός, ἐσχεδιάσε τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1841.

Ἡ ἔργασία περιωρίσθη εἰς τὸ κείμενον μόνον, διότι ὡς
γνωστὸν ὁ Βάγνερ ἔγραψε καὶ τὸ κλείμενον τῶν μελο-
δραμάτων του. Τὰ χειρόγραφα τῆς Σαρακηνῆς ἐστά-
λησαν ἐκ Μονάχου εἰς τὸ ἐν Βαῦρουτ Ἀρχεῖον Βάγνερ.
Σημειώτεον ὅτι ἡ ὑπαρξὶς αὐτῶν ἠγγοεῖτο ὑπὸ πάντων
τῶν ἀνέκαθεν οἰκείων καὶ φίλων τοῦ μουσουργοῦ.

— Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας θὰ δωρήσῃ τὰς
δύο προτομὰς αὐτοῦ, ἄς ἐφιλοτέχνησεν ὁ καλλιτέχνης
Βέγας καθ' ὑψηλὴν ἐπιταγήν, εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς
Ῥωσσίας καὶ εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἰταλίας.

— Τὴν 26 παρελθόντος μηνὸς ἐτελέσθησαν πανηγυ-
ρικώτατα ἐν Πεκίνω οἱ γάμοι τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότη-
τος τοῦ νεαροῦ Αὐτοκράτορος τοῦ Οὐρανίου Κράτους.

— Ἀπετεφρώθη τὸ ἐν Μάντζεστερ ἱπποδρόμιον, μό-
λις μετὰ τὴν λῆξιν παραστάσεως διδομένης ἐν αὐτῷ
ὑπὸ Ἰνδικοῦ θιάσου. Οἱ ἵπποι πάντες ἐκάθησαν, μόλις
δ' ἐσώθησαν οἱ Ἰνδοί, διότι τὸ ἴδρυμα ἦτο ξύλινον καὶ
ἀνεφλέχθη στιγμιδῶν.

— Ἀναριθμητὰ εἶνε τὰ ἐν Γερμανίᾳ ἐκδοθέντα δη-
μῶδη βιβλιάρια τὰ ἐπὶ τὸ μυθιστορικώτερον πραγμα-
τευόμενα τὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀρχιδουκὸς Ῥοδόλφου.
Πωλοῦνται ταῦτα ἀνά τὰς δύο δόδας ὄχι μόνον ὑπὸ τῶν γυ-
ρολόγων βιβλιοπωλῶν ἀλλὰ καὶ διὰ φορτηγῶν ἀμαξιῶν
τόσον μεγάλη εἶνε ἡ ζήτησις. Ὁ Ῥοδόλφος κατεστῆ
ἤδη εἰς ἐκ τῶν δημοφεστάτων ἡρώων τοῦ γερμανι-
κοῦ λαοῦ, καταλεχθεὶς μετὰ τῶν ἐρωτολήπτων ἐκεί-
νων ἱππῶν, ὧν βριθοῦσιν αἱ γερμανικαὶ παραδόσεις.

— Εἰς τὸν ἐν Μονάχῳ διάσημον θεολόγον καθηγητὴν
Δέλιγγερ, ἐορτάσαντα πρό τινας τὴν ἐνενηκοστὴν ἐπέ-
τειον τῶν γενεθλίων του, ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Βαυαρίας
προσήμεγκεν μετὰ τῶν εὐχῶν αὐτοῦ λαμπρὰν ἀνθοδέ-
σμην. Μεταξὺ τῶν ἀναριθμητῶν συγχαρητηρίων ἄτινα
ἔλαθεν ὁ κλεινὸς ἐπιστήμων ἐκ μέρους ἡγεμόνων, συλ-
λόγων, ἐταιριῶν καὶ πανεπιστημίων καταλέγονται καὶ
τὰ συγχαρητήρια τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθή-
ναις Πανεπιστημίου.

— Ἐπικειμένον τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς ἑκατοστῆς
ἐπετείου τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς, πλην ἄλλων
ζητημάτων, πολὺς γίνεται λόγος καὶ περὶ τῆς πατρί-
δος τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου, ὅστις ὡς γνωστὸν ὑπὸ
τῶν πλείστων καὶ οὐχὶ ἀνευ ἰσχυρῶν λόγων θεωρεῖται
ὡς Γενουήσιος. Ἄλλ' ὁ αἰδεσιμώτατος Κορσικανὸς
ἄββᾶς I. Περέττη δὲ Μοῦρο ἔχει διάφορον γνώμην
καὶ ἐν ἰδίῳ ὀγκῶδει τόμῳ ἐπιγραφόμενῳ «Ἱστορικὴ
μελέτη περὶ τῆς πατρίδος τοῦ μεγάλου ναυάρχου τοῦ
Ἰωάννου» ὑποστηρίζει ὅτι οὔτε ἐν Γενουῇ, οὔτε ἐν
τῇ Λιγυστικῇ, οὐδὲ ἀλλαχοῦ που τῆς Ἰταλίας ἐγεν-
νήθη ὁ Κολόμβος, ἀλλ' ἐν Κάλβι τῆς Κορσικῆς. Τὰ
ἐπιχειρήματα τοῦ Κορσικανοῦ συγγραφέως πείθουσι
τὸν ἀναγνώστην μᾶλλον περὶ τῆς φιλοπατρίας αὐτοῦ ἢ
περὶ τοῦ ὄρθου τῆς γνώμης του. Τὸ ἰσχυρότατον τῶν
ἐπιχειρημάτων, ἄτινα φέρει ὑπὲρ τῆς κορσικανῆς κα-
ταγωγῆς τοῦ Κολόμβου, εἶναι ὅτι ἐν Κάλβι σφίζεται
ἀκόμη οἰκία φέρουσα ἑκπαλαὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐνδόξου
θαλασσοπόρου.

— Τὸ ἐν Παρισίοις ἀστρονομικὸν συνέδριον, τῇ ἐπινεύ-
σει καὶ ἀρωγῇ τῶν μετασχόντων αὐτοῦ κρατῶν, ἀπε-
φάσισε νὰ ὀργανώσῃ συστηματικὴν καὶ μεθοδικὴν
φωτογράφησιν τῶν οὐρανίων χωρῶν. Ὀρίσθη δ' ἐν
ἐκάστῳ κράτει τὸ ἀστεροσκοπεῖον, εἰς ὃ θ' ἀνατεθῆ
ἑκασταχοῦ τὸ ἔργον τοῦτο.